

Zásuvka

občasník pro majitele, přátele a milovníky prasátek

ČESKÝ KLUB MAJITELŮ PRASÁTEK CHOVANÝCH V DOMÁCNOSTI, o.s.
www.prasatkovdomacnosti.cz

Leden 2024 číslo:6

ÚVODNÍK

Je tady šestý díl našeho klubového občasníku ZÁSUVKA. Již tradičně ho skvěle připravila Jana Brabcová Matildová. Na začátku bychom Vás rádi seznámili s tím, co se u nás událo v roce 2023 a poté co nás čeká v tom letošním.

V dubnu jsme se tak jako každý rok účastnili doprovodného programu Nadace na ochranu zvířat v rámci veletrhu FOR PETS. Organizaci měla na starost Jana Matildová, přednášky Helena Neroušová a za prasátka se účastnila naše mediální hvězda Hubert. Za dva dny se díky nim do klubové kasičky nasbíralo 10.115,- Kč. Léto pak bylo velmi hektické. Konečně se podařilo dotáhnout vývoj našeho dalšího krmiva UNIMAK MINI MUSLI a UNIMAK MINI MUSLI EXCLUSIV a zařadit ho do prodeje. V červnu jsme se již po čtrnácté sešli v Sedmihorkách a nejen že jsme si naše prasosetkání všichni užili, ale ještě v klubové kasičce přibýlo dalších bezmála 10.000,- Kč z prodeje výrobků našich prasomatek Jany Matildové, Zuzky Máškové ze Slovenska, Evy Čikulové z Olomouce, Jany Bobíkové z Rašovic a Ireny Pastorkové od prasátek ze Sekeřic. V červenci jsme museli po více než deseti letech zrušit útulek ve Svaté trojici. Štěpánka vážně onemocněla a péče o naše prasátka se pro ni stala neúnosnou. Naším prasátkům jsme našli nové, úžasné domovy a dál je financujeme. Koncem října získala manželka našeho pana doktora Marka Housky od Jihočeské university grant pro svou diplomovou práci. Téma je jak jinak než prasečí „Hematologické a biochemické vyšetření krve u prasátek chovaných v domácnosti“ Při posledních podzimních, objížděcích veterinárních akcích jsme začali brát prasátkům která spolupracovala a jejichž majitelé souhlasili krev. Manželka našeho pana doktora může zkoumat a majitelé mají přehled o zdravotním stavu svých mazlíčků. Výzkum bude pokračovat i v příštím roce a maximálně v Sedmihorkách 2025 máme slíbenou přednášku o závěrech zkoumání. Při podzimní veterinární akci v Oleškách s námi Nadace na ochranu zvířat natočila jeden z dílů připravovaného seriálu „Hurá máme doma zvíře“. Na premiéru se

můžete těšit v únoru. V prosinci opět proběhla naše Vánoční aukce, díky které prodejem výrobků našich prasomatek přibylo na prasoúčtu dalších 10.500,- Kč. Přehled hospodaření včetně knihy darů je zveřejněn od 2.1.2024 na našich webových stránkách v rubrice výroční zprávy – přehled hospodaření v roce 2023.

V loňském roce jsme také účetně zaštitili dvě sbírky pro slovenský prasoútulek v Jakubově, kde se paní Lucie stará o více než 50 zachráněných prasátek. Zapojili jsme se nejen administrativně, ale několik kamínek namalovali i naši členové. Pro Jakubov proběhly také dvě sbírky našeho krmiva. Opět naši členové nezklamali a množstvím nasbíraných pytlů paní Lucii pomohli.

V roce 2024 nás čekají tyto akce. Během března, dubna a května budou probíhat objížďecí veterinární akce pro netransportovatelná prasátka a také se jednu sobotu sejdem na veterinární akci pro prasátka která jezdí autem v Oleškách. Začátkem dubna se budeme účastnit doprovodného programu v rámci veletrhu FOR PETS a 14-16.6. se uvidíme v Sedmihorkách. Podzimní veterinární akce budou probíhat koncem září, v říjnu a v listopadu. V říjnu proběhne také veterinární akce v Oleškách. Loni slibovaný návrat k tradici našich Vánočních prasobesídek bohužel i díky vysokým nákladům na stěhování útulku nevyšel, ale budeme dělat vše proto, abychom letos v prosinci Prasobesídku uspořádali

Krásný Nový roka pusu na zásuvky Martina

Změna barvy u prasátka se štětinami a to samé prasátko v holé „hroší“ verzi ☺

OBSAH

- 1 Úvodník
- 3 Zajímavosti
- 4 Studie konfliktů mezi prasátky
- 5 Představujeme plemena čuníků
- 6 Divoká prasata
- 8 Filmy s prasátky
- 9 Výzkum: pohyb divočáků v zimě
- 10 Zdravotní koutek: toxicita soli/nedostatek vody
- 13 Extra štětinači
- 14 Prasoakcia slovenský tým
- 16 Trocha humoru
- 17 Příběhy od Vás
- 24 Soutěž
- 25 Přehled hospodaření 2023

Zajímavosti:

- Růžová prasátka jsou výsledkem domestikace a šlechtění prasat, která začala před více než 10000 lety. Původní divoká prasata byla obvykle černá nebo hnědá, aby se lépe maskovala v přírodě. V průběhu času se mezi nimi objevila mutace, která způsobila albinismus, tedy nedostatek pigment v kůži a srsti. Tato mutace byla vzácná a nevýhodná pro přežití v divočině, protože albínská prasata byla snadnějším cílem pro predátory a náchylnější k popáleninám od slunce. Avšak někteří lidé si oblíbili růžovou barvu a začali vybírat a křížit prasata s touto mutací. Tak vznikla růžová prasátka, která byla chována jako domácí zvířata.
- Prasata jsou videoherní profíci. Výzkum na Penn State v 90 letech ukázal, že prasata jsou tak chytrá, že se naučila hrát hru s joystickem lépe než šimpanzi a Jack Russel terrier.

CHOVÁNÍ PRASÁTEK 😊

Dana Reese má prasátko Clementine

„Než jsem ji zachránila, vždy spala v uzavřené kleci, takže jsme v této praxi pokračovali i doma. Stojí přímo ve dveřích kanceláře. POKAŽDÉ, KDYŽ ZAMIŘÍ DO SVÉ KLECE, trvá na tom, že vejde do kanceláře, přejde až na druhou stranu místnosti, DVAKRÁT se otočí v kruhu a pak jde spát. Pokud je její rutina narušena, je rozčilená a naráží hlavou do klece, dokud jí nedovolím vycouvat a začít celou věc znovu“.

Monica Chavarria: Včera jsem koupila spoustu krásných banánů ve slevě. Tak jsem šla dát dneska holkám banány . Hodila jsem každé jeden. Malá Pickle jednu zvedla, pak běžela, popadla druhou a začala utíkat pryč. Z úst jí trčí dva banány a Olive ji honí a kouše. Obě křičí a běhají v kruzích. Stojím tam a držím asi 5 dalších banánů, tak jeden hodím před Olive "tady, sněz tenhle", ale ona mě ignoruje a drží se Pickle. Ona nechce nový banán, ona chce SVŮJ banán. Tak se honí a Pickle běží. Pickle stále nemohla sníst banány kvůli následné honičce a kvůli tomu, že by o svou trofej mohla přijít. Teď jsem všude poházela banány, ale ani jedna není ochotna se vzdát. Olive chce svůj banán zpět a Pickle ví, že ukradené banány chutnají lépe. Vzdala jsem to a nechala je ať si to vyřeší 😊

(příběhy zveřejněné na FB)

Studie konfliktů mezi prasátky

Biologický antropolog Ivan Norscia zveřejnil spolu se svými kolegy z italské Turínské university v časopise *Animal Cognition* studii, v níž sledovali, jak skupina 104 domácích prasat řešila potyčky a situace, když se mezi sebou prali.

Norscia a jeho tým studovali celkem 216 případů prasečích svárů, k nimž došlo v období šesti měsíců.

Některá prasata měla sklon k agresí, jiná se projevovala spíše jako oběti. Kdo byl kým, záviselo převážně na hmotnosti neboť mezi prasaty (stejně jako u řady jiných zvířat) znamenají kila moc. Agresor mohl obět kousat, kopat, vrážet do ní nebo ji zvedat (nebo se dopustit kombinace těchto úkonů). Většina konfliktů skončila během několika vteřin, některé ovšem trvaly minutu až dvě.

U většiny živočišných druhů by to tím také skončilo. Na řadě prasečích konfliktů, které Norscia pozoroval, se však mimo hlavních aktérů podílely ještě další strany. Norscia chtěl proto porozumět tomu, jakou roli hrají tito přihlížející při rozhodování rvaček - a co to vypovídá o prasečích kognitivních schopnostech.

Vzhledem k tomu, že přihlížející prase obvykle nemělo dost času, aby do vypuknutí konfliktu zasáhlo (byť i to se stalo), Norscia se svými kolegy sledoval především to, co se dělo následující tři minuty po agresivním incidentu. Občas byli svědky toho, že se protagonisté sami usmířili – například se dotkli rypáky. Docházelo k tomu tím častěji, čím slabší příbuzenské vztahy mezi sebou měli.

Zatímco ke „smířčím kontaktům“ dochází nejčastěji mezi vzdáleně příbuznými prasaty, u sporů blíže příbuzné dvojice obvykle zasahuje třetí jedinec.

Norscia se domnívá, že vazby mezi blízkými příbuznými jsou v první řadě pevnější, takže na rozdíl od nepříbuzných jedinců se nemusejí tak rychle usmířovat.

Při jiných příležitostech se nicméně do situace vložilo třetí prase. Někdy se tento přihlížející choval jako mírotvůrce, zaujal pozornost agresora a snížil počet očekávaných po sobě jdoucích útoků. Někdy se přihlížející naopak věnoval oběti. Vypadalo to, jako kdyby se ji snažil uklidnit, neboť se u oběti zmírnily projevy spojené s úzkostí, jak je třas a drbání.

Poskytnutí podobné útěchy oběti zajišťuje prasatům členství v malém a exkluzivním klubu. Totéž totiž dělají někteří primáti včetně lidských bytostí. A spolu s nimi jistě psovité šelmy, vrány, sloni, kytovci a papoušci.

Zoologové tento seznam považují za souhrn zvířecích druhů, u nichž se, jak známo, nezávisle na sobě vyvinula vyšší úroveň inteligence, a to jak individuální, tak sociální.

Zdroj: [Prasata jsou jako lidé. Když se dvě perou, třetí je usmíruje, zjistili vědci | Hrot \(tydenikhrot.cz\)](#)

Představujeme plemena čuníků

VIETNAMSKÉ PRASE (vietnamese potbellied pig)

Vietnamské prase nebo přesněji **vietnamské svislobřiché prase**, je malé plemeno prasete domácího pocházející z jihovýchodní Asie, které se v průběhu 20. století začalo chovat také v Evropě a Severní Americe, a to jak pro maso, tak jako domácí mazlíček.

Vietnamské svislobřiché prase (dále jen VSB prase) pochází z vietnamských provincií na severu země, v nížinné oblasti delty Rudé řeky. Chová se zde již od středověku. Název vietnamské prase není přesný, protože na území Vietnamu se tradičně chová 23 různých plemen prasat. Již v 60. letech 20. století bylo několik VSB prasat vyvezeno do Kanady a Švédska, kde byla chována v zoologických zahradách. Do Československa bylo VSB dovezeno v 70. letech 20. století. Zpočátku bylo chováno především v zoologických zahradách, ale po roce 1990 se rozšířilo i do běžných chovů, jako užitkové zvíře i neobvyklý domácí mazlíček.

VSB se ve Vietnamu nejčastěji chová v černém nebo šedém zbarvení, k dalším varietám patří černobíle strakaté zbarvení, méně častá jsou prasata zbarvená bíle. Prasata mají nízké nohy, válcovitý trup s objemným břichem, které se v dospělosti dotýká země. Hlava je poměrně krátká s vypouklým profilem a četnými záhyby kolem očí a na rypáku. Uši jsou malé, vztyčené. Hmotnost dospělých prasat se pohybuje od 50 do 60 kg, výška v kohoutku u čistokrevných prasat nepřesahuje 45 cm. Kříženci s evropskými prasaty bývají větší, těžší a jejich váha se pohybuje okolo 80 kg.

VSB prase má klidnou a učenlivou povahu, dá se snadno ochočit. Je všežravé a ve Vietnamu ho krmí především vodními rostlinami, zbytky při sklizni rýže a banány.

Také odchov VSB prasat není náročný. Březost trvá 110 dní: tři měsíce, tři týdny a tři dny. Ve vrhu bývá 8-12 selat, která už po deseti dnech od narození začínají přecházet na pevnou stravu, ale mateřské mléko sají nejméně do šestého týdne života. Odstavují se ve věku 6-8 týdnů. Selata jsou odolná proti většině chorob i parazitů a rostou rychleji než u evropských plemen. Pohlavně dospívají již ve věku šesti měsíců. Kříženci svislobříchých prasat s evropskými bílými prasaty nebo prasetem divokým sice nejsou tak raní, ale dosahují vyšší hmotnosti. Kříženci VSB prasete s bílými nebo divokými prasaty, obvykle strakatě zbarvená, se často prodávají jako kanadské pastevní prase, je to však nesprávný a zavádějící název. Ve skutečnosti neexistuje žádné plemeno prasat, které by se nazývalo kanadským pastevním.

Zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Vietnamsk%C3%A9_prase

Autor foto: Georges Seguin (Okki)

Divoká prasata

Díky člověku patří mezi nejrozšířenější pozemské savce.

Prase divoké (tzv.evropské) obývá značnou část Evropy a Asie, dále severní Afriku, Japonsko, Sumatru a Jávou. Na několika místech USA a Argentiny bylo vysazeno.

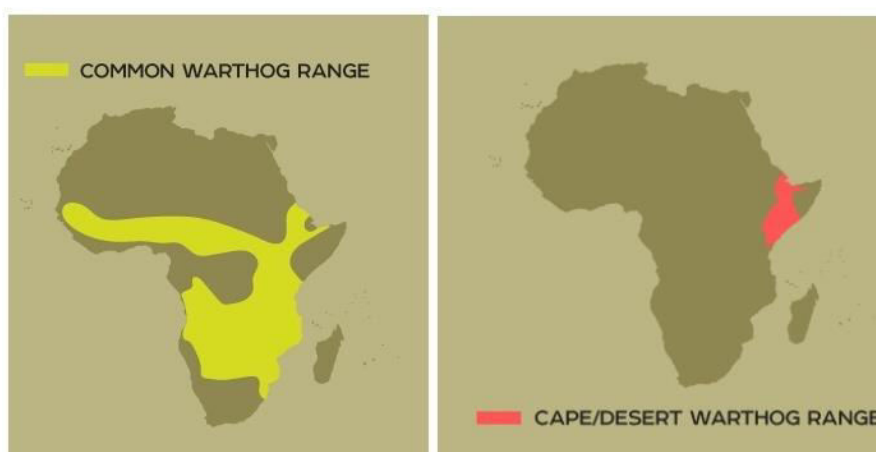
V Africe patří mezi divoká prasata prase bradavičnaté a také prase savanové.

Zatímco prase bradavičnaté žije v severní Keni, Somálsku a východní Etiopii, prase savanové obývá velkou oblast střední, jižní a východní Afriky od Eritrey po Jihoafrickou republiku.

Rozdíl mezi prasetem bradavičnatým a prasetem savanovým je hlavně ve tvaru lebky.

Prase savanové (*Phacochoerus africanus*) má širší obličej a jeho horní bradavice se mírně stáčejí dolů, ale tyto rysy jsou hůře rozpoznatelné a ne vždy zcela spolehlivé. Nejvíce definující rys, který je třeba hledat, je uvnitř úst. Savanová prasata postrádají funkční řezáky (přední zuby), zatímco prasata bradavičnatá mají dva horní řezáky a šest spodních.

V angličtině se rozlišují jako (common) warthog a desert warthog.

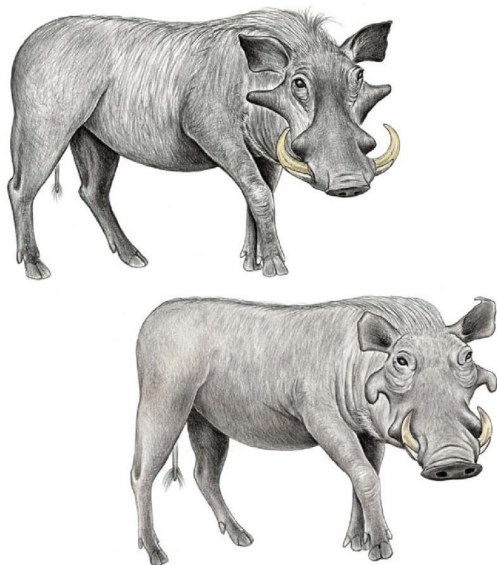
výskyt prase bradavičnaté

a prase savanové

..

nahoře prase bradavičnaté a dole savanové

Vlevo prase bradavičnaté a vpravo savanové

Prase bradavičnaté (*Phacochoerus aethiopicus*) je převážně denní zvíře, na rozdíl od našich evropských divokých prasat, která byla nucena přesunout kvůli přelidnění své aktivity na noční dobu.

V noci prasata bradavičnatá využívají nory většinou po hrabáčích kapských a přespávají tak ukryti před predátory. Jsou schopna si nory upravovat. Nory využívají také za dne jako úkryt před šelmami. Prase se při napadení šelmou snaží co nejrychleji dostat k noře a před vstupem do nory se obrátí čelem k predátorovi, aby se mohlo lépe bránit svými kly a do nory nacouvá. Prase se dokáže statečně a mnohdy i úspěšně bránit útokům predátorů jako jsou levharti, gepardi a někdy se postaví i lvovi. Má špatný zrak a velice dobrý čich a sluch.

Samci nebrání teritoria, ale když je některá samice v říji, tak mezi sebou občas samci bojují v ritualizovaných soubojích. Přetlačují se hlavami, hlavně horními kly. Nepoužívají v těchto soubojích spodní kly, které jsou nebezpečnější. Ke zranění tak dochází zřídka a smrt v souboji je vzácná. Naopak prase divoké evropské svádí o samice prudké boje, v některých případech i smrtelné.

Prase bradavičnaté má většinou málo mláďat, 2 – 3, na rozdíl od divokého prasete evropského, které může mít až 12 selat, která jsou navíc typicky pruhovaná.

Prase bradavičnaté i savanové se krmí v typickém postoji v kleče na předních končetinách. Samci afrických prasat váží okolo 150 kg, divočáci evropští mohou mít až 200 kg.

Zdroj: [Prase bradavičnaté \(Phacochoerus aethiopicus Pallas, 1767\) | WildAfrica.cz - Encyklopedie zvířat](#)

Kde v čechách můžete navštívit a vidět prase savanové?

- Zoo Plzeň
- Zoo Zlín
- Zoo Dvorec u Borovan (20km od Českých Budějovic)
- Safari Dvůr Králové nad Labem

Filmy s prasátky

<p>Můj Brácha čuník (1999) komedie, hrané Dospívající Kathy ustavičně rozčiluje její mladší brácha George. Jednoho dne jí tak naštvete, že na něm vyzkouší stare rodinné zaklínadlo, které ho změní v prase.</p>	
<p>Babe – galantní prasátko (1995) komedie, hrané Farmář Hogget vyhraje na trhu prasátko. Babe zjišťuje, že může být vším, co si jen přeje, klidně i vítězem v soutěži ovčáckých psů.</p>	
<p>Babe 2 – prasátko ve městě (1998) fantasy, hrané Pokračování prasátka Babe s příběhem zasazeným do New Yorku</p>	
<p>Šarlotina pavučinka (2006) komedie, hrané Prasátko Wilbur mělo být jako nejslabší utraceno, a zachrání ho holčička Fern, která se ho ujme. Když začne škola, musí ho nechat na farmě u příbuzných, pravidelně ho však navštěvuje. Bude muset překonat nebezpečí, kteří na něj číhají, a soutěžit v soutěži o nejlepší prase. Nechybí ani známí kamarádi Templeton a Šarlota .</p>	
<p>Veselé prasátko Gordy (1995) rodinný, hrané Gordy je selátko, které šťastně žije se svými rodiči na venkovské farmě. Jenže pak přijde rolník na mizinu a musí všechna zvířata prodat. Gordymu se podaří nepozorovaně uniknout a pak se vydá na dlouhou cestu ve snaze rodiče najít a zachránit.</p>	
<p>Rudy – prasátko závodník (1995) komedie, hrané Úsměvná komedie o pětičlenné rodině nezaměstnaného Egyptologa, která na vesnické slavnosti v tombole vyhraje malé selátko. Problémy nastanou hned jak se vrátí domů – do činžáku ve městě. Ale děti se prasátka nechtějí vzdát, a tak začíná jeho výchova</p>	
<p>Závodní prasátko Rudy 2 (2007) komedie, hrané Pokračování komedie z roku 1995</p>	

Výzkum: pohyb divočáků v zimě

Výzkum boří mýty o divočácích: v zimě se drží na jednom místě

Podle výzkumu divočák v průběhu jednoho dne urazí v průměru 500 metrů. Evropský unikátní projekt telemetrie černé zvěře probíhal v letech 2012 a 2013 na Šumavě. Vyvrací teorii o mnohakilometrových přesunech divočáků. Odborníci díky speciálním sledovacím obojkům s vysílačkou GPS sledovali život šesti divočáků v přímém přenosu. Přesně věděli, co konkrétní označené prase celý den dělá, a kde se pohybuje.

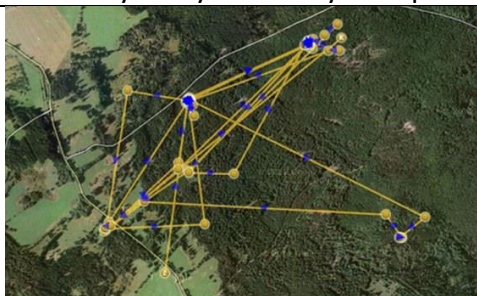
Vypadá to, že během zimy se divočáci pouze chodí nažrat ke krmelišti a pak odpočívají. Neudělají zbytečný krok navíc a za den většinou ujdou sotva několik stovek metrů. Ani jediný ze sledovaných divočáků nehledal potravu mimo krmeliště, netrávil čas hledáním přirozené potravy v lese nebo na loukách.

Zhruba 4-5letá bachyně Marie vodila 4 selata. Celková minimální vzdálenost, kterou za dobu dvou měsíců urazila, byla 35 km. To znamená, že denně průměrně ušla zhruba 500m. Po celou dobu se zdržovala poblíž krmeliště a zalehávala 300m od něj, na třech oblíbených místech. Za celou dobu se nevzdálila dále než na 3 km od místa odchytu, kde byla označena obojkem.

O rok starší bachyně Stáňa se 2 selaty se sice vydala do sousední honitby asi 5 km daleko, ale po třech dnech se vrátila do blízkosti místa označení a od té doby se zdržovala jen v jeho okolí. Ušla průměrně 700 m za den.

Bachyně Kulhavka vodila 4 selata, denně urazila průměrně 800m a zdržovala se poblíž krmeliště a pohybovala se mezi ním a vyhlídnutým smrkem, kam chodila odpočívát.

Tříletý kňourek Karel se držel ve společnosti dvou až tří lončáků, ale pak odtáhl do oblasti vzdálené asi 5 km. Tam navštěvoval ohradu s býky, kde hledal potravu. Pak odcházal na některé ze svých čtyř oblíbených odpočinkových míst. Denně urazil okolo 2,7km

Pohyb kňourka Karla v týdnu od 3. do 10. Března

Zdroj:https://www.idnes.cz/hobby/mazlicci/vyzkum-bori-myty-o-divocacich-v-zime-se-drzi-na-jednom-miste.A130427_060045_hobby-mazlicci_mce

Toxicita soli / nedostatek vody u miniprasat

Přestože je pro správné fungování v těle potřeba určité množství sodíku, příliš velké množství může u prasat způsobit vážné problémy. NEDÁVEJTE svému prasátku velké množství vody, pokud existují náznaky, že vaše mini prasátko bylo bez vody po delší dobu.

Moje prasátko nechce pít vodu:

- Změňte typ vody, který jim nabízíte. Poříďte si filtrační konvici nebo nějakou balenou vodu.
- Podávejte vodu teplou, klidně kohoutkovou.
- Do vody přidejte trochu šťávy, co nejmenší množství, které ještě vypijí. Džusy jako jablečné, ananasové nebo pomerančové, brusinkové jsou dobré, ale musíte počítat s množstvím cukru a podle potřeby upravit celkový jídelníček.
- Vložte jídlo do vody. Mrkev nebo jinou zeleninu či ovoce můžete nakrájet na kostičky a vložit do vody.
- Krmte zeleninou s vysokým obsahem vody. Dobré jsou okurky, nebo římský salát (NIKDY ledový, má příliš celulózy).
- V letních měsících zamrazuje ovoce a zeleninu v mrazáku a dávejte je jako pamlsky.
- Ujistěte se, že voda nebo miska na vodu nejsou špinavé. Prasata budou ohrnovat nos nad vodou, která zapáchá. Biofilm se může hromadit i ve špinavé nádobě na vodu a může způsobit, že se prase vyhýbá pití. (problém může způsobit i samotný biofilm)
- Namočte granule pro zvýšení příjmu vody. Namáčení má několik výhod: 1. Způsobuje, že bobtnají, což umožňuje, aby se prasátka cítila rychleji plnější, a 2. To samozřejmě poskytuje dodatečnou vodu v jejich stravě.

Moje prasátko chce pít vodu, ALE, misky jsou vždy prázdné.

- Používejte misky odolné proti převrácení.
- Poříďte si dětský bazének a zajistěte, aby tam byla každý den čerstvá voda.
- Pokud je vaše miska pro prasata po návratu domů často prázdná, poříďte si misku větší.
- V případě potřeby rozmístěte několik misek po svém dvoře, aby mělo prasátko vždy snadný přístup k čerstvé vodě.
- Vodu dejte do nádoby zapuštěné v zemi, aby ji prasata nemohla pomačkat nebo rozbít.
- Přidejte beton na spodní stranu vašich misek na vodu, aby byly mnohem těžší, takže je pro prase obtížnější je vyklopit.

V letních měsících přidejte do misky s vodou kostky ledu nebo mražené ovoce, aby se voda ochladila. V zimních měsících naopak pro prasata, která jsou, venku používejte vyhřívanou misku. K nedostatku vody nedochází pouze v teplých měsících, ale také v chladných měsících, kdy jsou misky na vodu zamrzlé. V zimních měsících je velmi důležité kontrolovat pitný režim prasátek žijících venku. Zkušenosti ukazují, že prasátkům se nechce opouštět vyhřátou boudu a k vodě si nedojdou.

Existují dva typy otravy solí; Ani jeden typ nelze brát na lehkou váhu. Úmrtnost je vysoká! Buď prasátko uhynie rovnou, nebo utrpí poškození mozku a musí být utraceno. Oba typy lze

minimalizovat neustálým přísunem čisté pitné vody. Prasata mají jeden z nejhorších systémů regulace vody (produkující sůl/sodík) ze všech zvířat. Voda je proto pro ně důležitější než pro většinu zvířat.

Oba typy jsou způsobeny „nadměrným pitím“, ke kterému dochází, když prase vypije najednou více vody, než dokáže tělo zpracovat. To následně způsobí otok mozku. Když se prasata dehydratují, během 24 až 48 hodin začíná být postižen neurologický systém. Prasata se budou chovat nekoordinovaně, jako by byla slepá, pak předvedou chování zvané tlakování hlavy. (tlačení hlavy proti pevné opoře) Tyto klinické příznaky nejsou specifické pro dehydrataci. Takto se mohou projevit i meningitidy, infekce vnitřního ucha a některé exotické choroby prasat.

Otrava solí prostřednictvím stravy: Pro správnou funkci těla je potřeba trochu soli. Kvalitní granule pro prasata mají správné množství již obsaženo. Co chipsy, popcorn a další slané lidské pochoutky? Dobře, jedna nebo dvě nezpůsobí problém, pokud má prasátko zásobu vody. Lepší je ale používat pamlsky které jsou celkově zdravější. Velký problém nastane, když se vaše prase dostane k něčemu, co by nemělo jíst. Krmivo pro psy nebo zejména krmivo pro slepice obsahuje vysoké množství soli, ta pak vyvolá žízeň a prasátka pak pijí, pijí a pijí.

Otrava solí v důsledku dehydratace / nedostatku vody: Toto je hlavní příčina otravy solí! Opět platí, že čistá čerstvá voda by měla být neustále k dispozici. Když konečně dostanou vodu, vypijí nadměrné množství a to je to, co způsobuje neurologické příznaky.

Příznaky:

- Prasátko nejí
- Sedí
- Chodí dokola, působí zdánlivě slepé
- Nevolnost a zvracení
- Horečka
- Třes
- Průjem
- Zvýšená žízeň
- Nekoordinované pohyby
- Některá prasata přitisknou hlavu ke zdi a zůstanou stát nebo hlavou do zdi tlačí
- Záškuby v nose a možné následné křeče/záchvaty. Mohou se projevit různými způsoby. Pokud jde o záchvaty, existují různé stupně závažnosti, některé mají klasické příznaky, jako jsou záškuby, jiné se projevují jemněji, jako stav podobný transu.
- Koma , smrt

Léčba: je stejná pro oba typy otravy solí/sodíkem.

- Odstraňte veškerou vodu.
- Zavolejte a informujte svého veterináře o situaci. Pokud je to možné, vezměte je k ošetření. Váš veterinář bude chtít odstranit co nejvíce přebytečné soli. Toho se dosáhne např.: vyvoláním zvracení, výplachem žaludku, podáním klystýru. Veterinář bude muset pomalu rehydratovat a upravit jakoukoli nerovnováhu elektrolytů. Bude

sledovat hladiny elektrolytů v krvi. Může předepsat pomalé podávání léčebných roztoků. Včasné zahájení léčby je pro úspěch velmi důležitý.

Pokud nemůžete prasátko okamžitě vzít k veterináři

- Okamžitě jim dejte ¼ šálku vody (to je pro prase průměrné hmotnosti 55 kg ,. Pro menší prasata musíte množství upravit!!! Menší prasata musí dostat méně vody!!!) NEDÁVEJTE praseti tolik vody, kolik chtějí pít.
- Počkejte 20 – 30 minut a dejte další ¼ šálku vody podle váhy prasete.
- Pokračujte tak dlouho, dokud prase nepřestane projevovat zájem nebo již nepije.
- Počkejte další hodinu a poté se vraťte k trvalému zásobování čerstvou čistou vodou.

Poškození mozku způsobené otravou solí může, ale nemusí být trvalé. To závisí na tom, jak je otok mozku velký a jak rychle se vrací do normálu.

Klinické příznaky toxicity soli jsou pozorovány při strávení asi 2-3 g soli na kg tělesné hmotnosti. (*2-3 gramy soli = přibližně 1/2 čajové lžičky.)

Některé věci, o kterých možná nevíte, mají extrémně vysoký obsah sodíku. Pokud by vaše prase pozřelo jednu z těchto položek, zvyšuje se možnost, že bude mít příznaky toxicity soli, pokud čerstvá voda není snadno dostupná. Nadměrná sůl je také spojována s mrtvicí a vředy. Vyhněte se jí tedy co nejvíce.

1. Modelína - plastelína – domácí nebo koupená v obchodě.

2. Kamenná sůl – Typ používaný na povrchy, které jsou v zimě namrzlé. Prasata nevědí, že je to pro ně špatné, takže se jim mohou pokusit olizovat. Místo toho používejte produkty bezpečné pro domácí mazlíčky.

3. Jedlá soda – Některá prasata se můžou dostat do skříní a ledniček.

4. Změkčovače vody- Pokud máte studnu oproti městské vodě, vaše voda sama o sobě může obsahovat větší množství sodíku. Požádejte o kontrolu vody nebo jí nechte otestovat, abyste zjistili, kolik sodíku skutečně obsahuje.

5. Aktivní (živočišné) uhlí – Pokud bylo toto uhlí použito k léčbě vašeho prasete po požití něčeho jiného potenciálně toxického, můžeme se nyní obávat toxicity soli. Kdykoli se použije aktivní uhlí, vaše prase by mělo být zkontrolováno veterinářem, nechte zkontrolovat hladinu sodíku.

6. Kuchyňská sůl - Opět platí, že prasata a skříně bez zámků mohou být špatnou kombinací. Pokud není k dispozici sladká voda.

7. Slané těsto se používá hlavně kolem Vánoc k výrobě ozdob, které se pečou v troubě. Toto těsto se vyrábí ze soli. Je tu možnost otravy solí, pokud toto prase sní a není k dispozici žádná sladká voda.

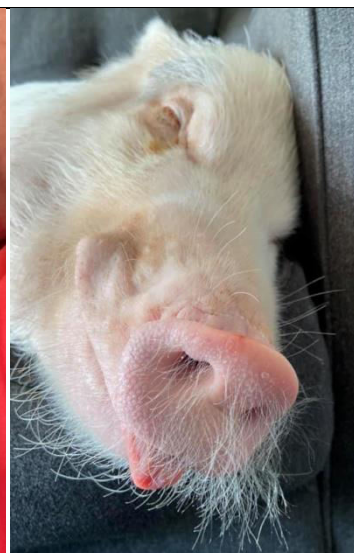
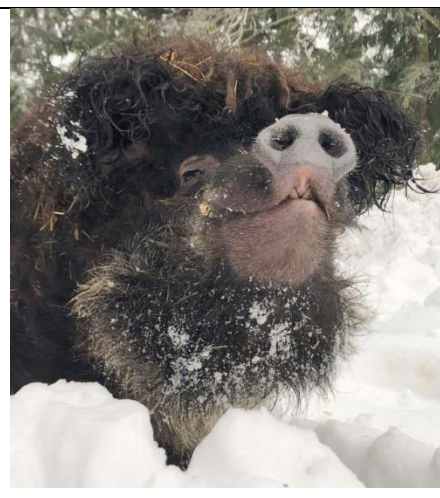
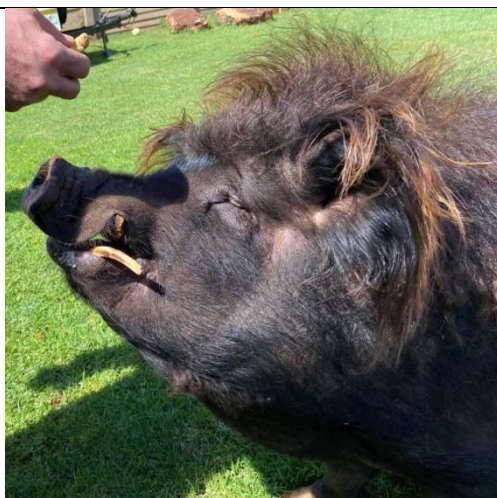
8. Paint balls- Obsahují vysoké množství sodíku. Ne, že by se očekávalo, že vaše prase bude jíst kuličky, ale to je jen pro případ, že by to vaše prase udělalo.

9. Himalájské solné lampy - Jedná se ve skutečnosti o lampu vyrobenou z čisté soli. Takže, pokud máte jednu z nich na stole, kde by k ní vaše prase mohlo potenciálně dostat, přesuňte ji výše nebo se jí zbavte.

Zdroj: <https://www.minipiginfo.com/salt-toxicity-and-mini-pigs.html>

EXTRA štětinači

zdroj: FB

Prasoakcia v podaní slovenského prasogangu

Pozdravujem Vás moji milí prasopriatelia.

Volám sa Vladi Ezer a mám tú česť byť manažérom slovenského veterinárneho tímu nášho Českého klubu majiteľů prasátek chovaných v domácnosti, ktorý chodí ošetrovať naše prasodeti po Slovensku.

Naša pani prezidentová mi dala prívlastok „zaříkávač“, čo považujem za obrovskú česť ...zrejme zaslúženú, ale to musia posúdiť iní...

Ako mnohí iste viete, prasoakcia – alebo-li objížděčka nie je žiadna sranda! Tak ako pre prasorodičov, prasotím, v neposlednom rade pre mňa a hlavne, HĽAVNE pre prasiatka. Dvakrát do roka sa na nich „pácha krivda“, no ale povedzme si otvorene, je to z lásky, z potreby zlepšenia a udržania čo najkvalitnejšieho a najdlhšieho života našich prasoatoľestí. Ale zase na druhej strane ony to tak nepocitujú! Nie je nič horšie, ako keď prasiatko nemá pevnú pôdu pod nohami, niekto ho vlečie v sieti, zavesí na žeriav, brúsi mu (a to ho neuveriteľne štekli) nechty a paznechty, reže zuby a ešte má tú drzosť špárať sa mu v ušiach! No a vrchol všetkého je, keď nejaká pani zaříkávačka poznamená ako pribralo za posledného pól roka. No ona nemá ani trošku súdnosti, aby to povedala prasomaminke medzi štyrmi očami...veď nemusí celý prasotím počuť koľko kíľ má nadváhu! Obzvlášť, keď ide o prasoslečnu.

No uznajte, ako sa má cítiť??? Visieť pokojne v sieti a driemať (medzi slovenskými prasiatkami máme aj takýchto „čudných“ jedincov...hihi) no to rozhodne NIE!

Ale milé naše prasodeti – to je z LÁSKY a nás to bolí viac ako vás a rozhodne sme viac vystresovaní ako vy....

Toľko k popisu tzv. páchaní krivdy – alebo-li objížděče...

Ako je zvykom, dvakrát do roka vyráža slovenský prasotím v zložení: náš úžasný pán doktor MVDr. Pavol Vincek, Klaudia Bégerová, Martin Oravec, Saša Iniakín a ja. Na cestách nás určite spoznáte. Našu päťčlennú posádku vezie naše úžasné prasoauto, familiárne nazývané Honda KVIK – KVIK (inak Honda CRV) a vlečie za sebou vozík s prasožeriavom.

Určite nás spoznáte! Honda je označená úžasnými nálepkami, ktoré napovedajú, že sme čestnými prívržencami nášho klubu.

A majú nás radi aj páni policajti, pretože kokpit nášho prasoauta je posiaty prasiatkami – doslova (niektorí z vás vedia, aká som v tomto správne šibnutá). Hihi

Počas jazdy sa z auta ozýva hurónsky smiech, pretože sme taká veselá kopa. Dokonca sa nám miestami podarí „strhnúť“ aj nášho pána doktora. Snáď to s nami vydrží.

Počas jazdy na prvé miesto činu komunikujem s prasorodičmi, aby bolo prasiatko pripravené – oni už presne vedia, čo majú robiť...

Keď dorazíme, úžasní sieťonosiči Maťo a Saša pripravia sieť, žeriav a Klaudi (bez nej by to nešlo, moja pravá ruka) pripraví potrebné inštrumenty na „zárok“.

Kým si pán doktor pripravuje všetky potrebné strašiaky – injekcie a príšerne vyzerajúce kliešte, ja riešim zdravotný stav prasiatka – ako sa má, ako sa mu darí, či dobre pije, papá, ciká, kaká – no proste veľmi podstatné veci.

Samozrejme, že sme v kontakte s prarodičmi aj počas celého roka, keď hlavne riešime vypadávanie zúbkov a pubertu, no čo sa dá po telefóne...

Keď je všetko pripravené, zo mňa pod návalom zodpovednosti opadne stres a IDEME NA TO! Keďže si každá líška svoj chvost chváli – musím povedať, že naše slovenské prasiatka sú v skutku slušne vychované, berú to ako wellness (čo my spotení pod stokilovým prasiatkom určite tak nevidíme) a poväčšine si to užívajú....jasné, že kecám!!! Takúto „krivdu“ si nikto normálny nemôže užívať!

Ale pravdou je, že sme zatiaľ vždy vyviazli so všetkými prstami a bez krvácania. A všetky prasiatka, aj keď s nevôľou a občas s tendenciou nás zožrať – prirodzene, nakoniec vošli do siete, nechali sa zavesiť na žeriav a trpezlivo znášali tie hrozné veci, ktoré boli VRAJ z LÁSKY na nich páchané.

Sieťonosiči sú vždy pripravení a číhajú na prasiatko, ktoré sa približuje so mnou v tesnom závесе za zadkom. Na môj povel „zdvihni“ nesú prasiatko a vešajú ho na žeriav, ktorého hydraulický piest elegantne, ale svižne obsluhuje moja pravá ruka Klaudi.

Samozrejme, tento akt býva po väčšine sprevádzaný neutíchajúcim krikom o pomoc a metaním sa prasiatka v sieti ako rybky na suchu a v konečnom dôsledku dočasnej straty sluchu všetkých zúčastnených.

Keď je prasiatko stabilizované, nastáva potupné váženie a vrháme sa s pánom doktorom naň. V dokonalej spolupráci skracujeme, striháme, brúsime a dezinfikujeme nechty a paznechty. Pán doktor kontroluje celkovo zdravotný stav malého „drobčeka“ v sieti, kým sa mu ja drzo špáram v uškách a očkách.

Jasné, že sa stane, že niečo trošku zabolí alebo zaštekľí a naša obeť urobí nečakaný pohyb a ešte jeden a ešte jeden, ale od toho je tu Klaudi, Maťo a Saša, ktorí bdelo prihliadajú na našu bezpečnosť...však vieme – desať prstov.

V prípade, že máme v našich spároch prasochlapca, nevyhne sa potupnému špáranu v papuľke, kedy ho zbavíme jeho majestátneho bohatstva v podobe klov a chudiatko musí znieť aj dodatočné brúsenie ostrých hrán zúbkov – toto tu nejdem opisovať – každý už bol u zubára – brrrr.

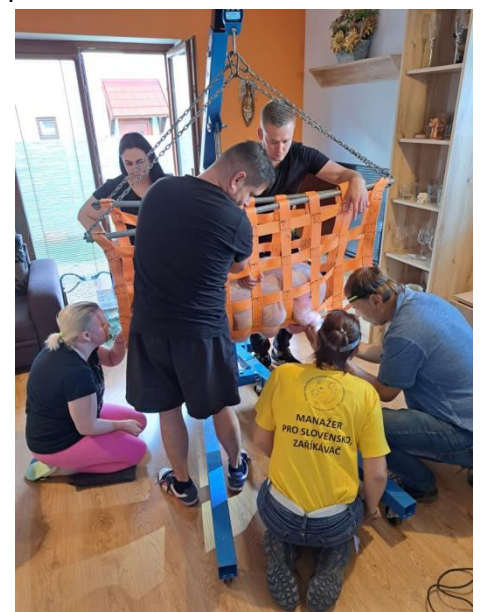
A nakoniec prichádzajú na rad „včielky“...prvá ako tak v pohode, ale tá druhá štípe ako sviňa! A vtedy na môj povel musíme všetci pozbierať posledné zvyšky síl a veľmi opatrne spustiť zo žeriavu a vyslobodiť zo siete metajúce sa prasiatko, ktoré sa chce pomstiť za tú hroznú potupnú krivdu, ktorá je opakujem z LÁSKY!

Nastáva chvíľa úľavy pre všetkých, balenie pakšamétlov, vytúžená káva pri pozorovaní urazeného alebo naopak spokojného vywellnessovaného prasiatka....

A presun na ďalšie miesto pôsobnosti....

A takto sa to opakuje. Počas cesty za ďalšou obeťou prasogangu telefonujem s prarodičmi prasiatka, ktoré malo pred chvíľou túto oslobodzujúcu skúsenosť chvalabohu za sebou a kontrolujem stav....

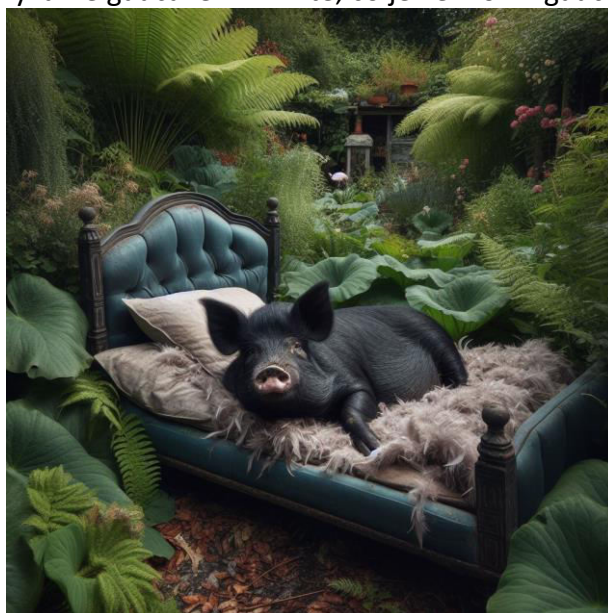
Medzi všetkým stíhame aj rýchly obed, cikpauzy a nezabúdame sa stále smiať, až kým nepadneme do postele totálne zničení, ale za to veľmi šťastní, že sme sa mohli postarať o tak úžasné zvieratá a stretli sme ľudí, ktorí ich milujú a vďaka nim je o ďalšie šťastné a zdravé prasiatko viac v tomtosvete.

Trocha humoru

Máme venkovní prasátka, co jsou celoročně venku. Prasátko, které bydlí celoročně doma, nazýváme gaučákem. A víte, co je venkovní gaučák?

Pane kolego, tu plastiku jste totálně zprasil!

Příběhy od Vás

PŘÍBĚH 1

TEN PES JE ŇÁKEJ DIVNEJ (příběh poslala Táňa Zemanová)

Historika, které by se nechtělo ani věřit, ale fakt se stalo... Svého času jsme měli dvě prasinky. Růženka, která se bohužel narodila s hendikepem, a tak většinu času trávila (a tráví) na dvoře.

No a tak nějak pro sichr, kdyby se s Růženou něco stalo, jsme si pořídili ještě druhou prasinu. Ta dostala jméno Mánička. Implantovat Máňu přímo do stáje se ukázalo jako úplně blběj nápad. Bydlet v boxe 2 x 3 m jí připadlo jako nepříjemné a tak si hned na začátku vydupala a vykvičela naprostou volnost a přístup kamkoli chtěla.

Odrostlé sele, které zpočátku vypadalo na křížence s něčím jiným, než je divoké prase, nás dokonale oklamalo a nakonec se z roztomilého puntíkatého prasátka vyklubala zjevně trochu divoká prasečí slečna.

Pokud se tedy Růženka spokojila s prostorem dvora a zahrady, tak Máničce to bylo málo. Velmi brzy přišla na to, že potok není tak hluboký a že se dá přejít, aniž by si namočila víc než nohy po kolena.

To náš basset Ozzy, který jí dělal parťáka na jejích procházkách, na tom byl hůř. Ale dával to statečně. Ti dva bez sebe nedali ránu.

Mánička brzy objevila, že mimo areál dvora se dá najít hodně zajímavých míst a hlavně objevila, že u sousedů se dá najít i něco k jídlu, takže vyrážela v doprovodu Ozzyho na pravidelné degustační pochůzky.

Její pozornosti neunikly hrnce s navařeným jídlem, které si u sousedů dali vychladit na schody.

Asi chtěli mít k obědu rajskou, protože Máňa se vrátila zprasená od něčeho červeného. „Kde si byla a co se ti to stalo miláčku“, bylo první, co mi při pohledu na ni blesklo hlavou, kdepak by mě napadlo, že sousedi jsou bez oběda.

Pak ovšem přišla pro Máničku doslova šťastná doba. To když u nás opravovali most a dělníci, co na opravě pracovali měli s sebou samozřejmě i něco k jídlu.

Máňa nelenila a s Ozzym vyrazili omrknout, co že to tam ti cizáci dělají. Samozřejmě, že tahle dvojka vzbudila hned zájem a dobrosrdeční pracanti se ochotně rozdělili s oběma o své svačiny. Právě když ti dva byli v nejlepší hodování a seznamování se s dobrotivými hostiteli, vrátil se domů můj manžel. To, co se odehrálo, mi pak barvitě líčil.

„Dobrý den, asi tu máme Vaše pejsky“, zahlaholil jeden z dělníků.

Manžel nechápavě zopakoval: „naše pejsky ???“

Moc dobře věděl, že psa máme jen jednoho, ale pak uviděl, že kromě baseta Ozzyho, je tu ještě „praset“ Mánička.

„Jo, aha...no pejsky, no a nezlobí Vás, já je zavřu domů“, navrhl manžel.

„Ne, jen je klidně nechte, nám nevadí, oni už nám stejně svačinu sežrali“, odvětil se smíchem jeden z dělníků.

Manžel využil zřejmě té uvolněné atmosféry a pronesl doplňující otázku, ve snaze uvést vše na pravou míru: *„jo tak...a nezdá se Vám ten jeden pes nějak divnej ?“*

„Ne, proč ?“

„No třeba proto, že má jinej čumák“, pokračoval manžel statečně v dialogu.

„Nám se nezdá“, oponovali dělníci.

A protože moudřejší i v tomto případě raději ustoupil, zavolal manžel Ozzyho i Máničku a oba psy odvedl raději domů.

Z pohledu dnešní bláznivé doby by se prase klidně mohlo identifikovat jako pes, ale naštěstí jsme normální, takže Mánička pro nás navždy zůstala prasinkou.

PŘÍBĚH 2

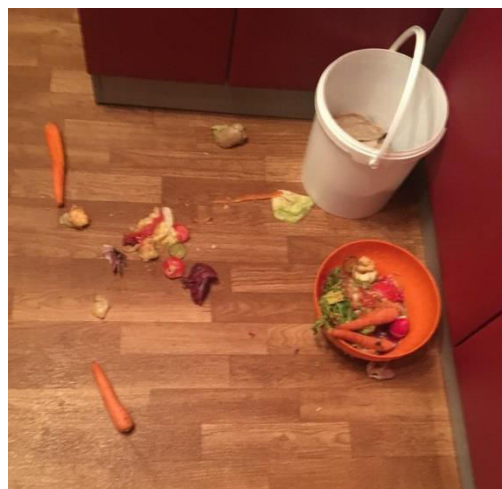
NAŠE PEPINA *(příběh poslala Eva Coufalová)*

Naší Pepinu jsem dostala jako dárek k narozeninám. Konala se při tom oslava, zahrada byla plná lidí, na Pepinku toho bylo všeho chudáka moc a bála se, a tak se šla schovat domu. Tam zase byla hodně zvědavá mlsná, a tak tam prozkoumala zeleninu. Asi na ní nebyla zvyklá, takže jí pěkně roztahala, trochu se i umazala.

Když jsem jí hledala, nemohla jsem jí najít. Nakonec to bylo vtipné, našla jsem jí ve sprše.

Šla se po večeri a botelu, co doma udělala, jako slušná holka vykoupat ☺

PŘÍBĚH 3

STORY O SIRUPU A PRASETI *(příběh poslala Daniela Froňčková)*

Když byl Pašoun ještě miniprase, objevila jsem v lednici jitrocelový sirup, kterej už byl hnusnej, nakvašenej asi. Páč jsem ho vyráběla já, tak mi ho bylo líto vyhodit. Políbila mě múza a řekla tím, že by třeba Pačín chtěl ochutnat. Vylila jsem to na dvorku na plech z trouby a to by Pašín nesměl být prase, aby to do sebe nenasál celý.

No vida, tak aspoň si pochutnal. Pak si to Pašoun odmetelil nahoru na sad. Divný, že se nevrací, říkám si po nějaký době, tak ho volám. Nic. Znova volám. Nic.

Tak jdu pro něj a pak ho vidím. Jde úplně divně. Pomalu, a nohy se mu podlamujou. Já v šoku volám na mou dceru, ať letí pomoci mi s ním domů, že mu něco je.

Holka taky v šoku, donesem ho domů, ten leží, ani na matraci nemohl vylézt, vstát nemohl, poblil se, pos... celou podlahu i zeď. Do druhého dne chrápal a pak už konečně dobrý. Vstal a žral, jakoby se nic nestalo. Já to prase tím sirupem totálně ožrala, jak byl zkvašenej. Asi nezletilému prasátku stačí troška, aby se ožralo jak prase.

Tak dík, múzo, za to můžeš ty, máš štěstí, že se z toho dostal.

PŘÍBĚH 4

MONA A LÍZA – NAŠA CESTA DO RAJA... *(příběh poslala Vladimíra Ezr)*

...část první... *(pokračování v zásuvce č.7)*

Ahojte prasokamoši.

Voláme sa Mona a Líza a sme prasosestry, ktoré bývajú s našou milovanou ľudskou maminkou Vladi a ostatnými zvieracími členmi našej svorky na okraji Banskej Bystrice.

Naša cesta do tohto raja bola...vlastne úplne jednoduchá, aj keď to nebola prechádzka ružovou záhradou.

Narodili sme sa v slame pod železnou konštrukciou, zakrytou plachtou, trinásteho júla v roku 2019 našej prasacej maminke, ktorá len papala a rodila, nič iné nepoznala.

Poznali sme len malú ohradu, mali sme veľa súrodencov a každý deň bol pre nás bezstarostný. Veď bolo leto.

Keď pršalo, schovali sme sa a driemali a keď svietilo slniečko opaľovali sme sa a šantili.

Až jedného jesenného rána sme sa zobudili a ostali sme samé so svojou prasacou maminkou.

Maminka veľmi smútila a všetky naše sestričky a bračkovia boli preč. Akoby sme tušili, že to neveští nič dobré....

Náš „vlastník“ nám nedovolil ani raňajky a šup s nami do malej, malinkej ohrady, kde sme skoro tri hodiny nariekali a volali na prasomaminku. Vedeli sme, že sa chystá niečo strašné....

Z diaľky sme začuli nejaký ženský hlas, ktorý sa približoval a volal na nás: „Babuľky, nebojte sa, už vám nik neublíži. Ideme domov.“

Nevedeli sme, čo to slovo znamená – „neublíži“ – a chvalabohu sme to ani nikdy nezistili.

Tá pani nás naložila do nejakej čudnej krabice, v ktorej sa prevážajú mačičky – také sme boli malinké...a šup do ešte väčšej krabice, ktorej ľudia hovoria auto.

Mali sme obrovský strach, to je jasné, ale nevydali sme ani hláska. Možno aj preto, lebo sme mali jedna druhú a spolu sme boli silnejšie a odvážnejšie.

Keď sa tá veľká krabica zastavila, pani otvorila dvere, zakryla malú krabicu dekou (asi aby sme sa nebáli toho všetkého, čo by sme mohli vidieť cez malé okienka) a niesla nás v náručí...

Dolu schodami, vo výťahu, do bytu a do našej budúcej izby.

Otvorila dvierka na našej cestovnej krabici a privítala nás slovami: „Vitajte doma babuľky moje, moje lásky, Mona a Líza.“

Potom odišla a nechala nás, aby sme sa trošku ukludnili a preskúmali miestnosť.

Keď sme nedôverčivo vyšli z krabice... to bolo nových vôní... seno, jabĺčka, syr, jogurt...a čistá, voňavá voda.

No jasné, že sme sa veľmi báli, veď bolo všetko nové a také strašidelné.

Radšej sme sa prvú noc spolu schovali pod stolík a tam sme unavené zaspali. Ani to, že nás každú chvíľu kontrolovala a s láskou sa nám prizerala naša „ľudská“ maminka Vladi, sme poriadne nevnímali.

Každý deň sme urobili o krôčik viac. Prešli sme do polovice miestnosti a rýchlo pod stôl. Potom sme vyskočili na posteľ a rýchlo pod stôl...

Po pár dňoch sa Vladi rozhodla, že stoj, čo stoj nás chce pohladkať po brušku, chrbátiku, rypáčikoch a poškrabkať za uškom....

Keď sme prišli na to, že hladkanie maminkinou rukou po brušku je ten najslastnejší pocit na svete, obe sme sa predháňali a strkali sa čo najbližšie k jej úžasným, mäkkým a teplým dlaniam, ktoré tak milujúco hladkali celé telíčko a ten pocit... hmmm, kroch – nie je nič krajšie.

Po pár dňoch sme sa odvážili preskúmať celý byt komplet. A samozrejme po mesiaci sme robili vo všetkých skriniach a šuflíkoch „poriadky“, veď treba maminke pomôcť.

Po dvoch mesiacoch vyzeral náš deň takto: raňajky, maminkine hladkanie, spinkanie, naháňanie sa po byte v rytme úderov susedov na radiátor, obed, zaspávanie s maminkinými dlaňami na brušku, večera a opäť úprky po byte za rytmického povzbudzovania ťukaním na radiátor... a večer bol úplne najúžasnejší... maminka niečo na posteli ťukala do počítača a my sme jej unavené po ťažkom dni zaspali medzi nohami. Predháňali sme sa, ktorá sa viac na maminku natlačí a krochkali sme od blaha, keď nás škrabkala po brušku a za uškami.

A takýchto večerov bolo neúrekom. Spali sme všetky tri v jednej obrovskej posteli.... Mysleli sme si, že práve toto je raj...ale...

PŘÍBĚH 5

JAK JSEM SE POMSTILA MÁMĚ A TÁTOVI (příběh, který někdy v roce 2008 vyprávěla Karkulka ☺ od Martiny Katzerové)

Včera sme jeli do Jičína k zákazníkovi s centrálou.

Nejdřív sem se strašně těšila, protože sem myslela, že pojedem s mámou samy. To dem vždycky někam do hospody a máma mi vobjedná něco dobrýho. Jenže jel i táta. S tím do hospody nechodíme. Furt spěchá, takže to nestíháme a ještě nadává že sem tlustá. Měli sme v Jičíně sraz s tetou Alčou a strejdu Pavlosem. Jeli sme se kouknout na domeček co strejda staví. U domečku mě nutili vylízt z vyhřátýho auta, abych se šla taky podívat. Myslela sem, že bude stačit, když se kouknu z okýnka, ale neprošlo to. Vyhnali mě ven. Fuj to bylo strašný! Zima jak v ruskym filmu, všude sníh, tma jak v pytli, takže domeček sem stejně neviděla. Chtěli abych šla dovnitř po nějakym prkně co se viklalo. Blázní! Alča byla tak hodná a řekla, že mě venku pohlídá. Mě byla ale zima. Dala mě teda do auta a šla za nima. Strašně mě to namíchlo. To se nedělá, nechávat mě samotnou v autě. Řekla sem si že jim to spočítám. Nejdřív sem si podala z kufru Karla. To je mámin notebook. Někdy má v kapse něco k snědku. Nic tam nebylo. Jenom Blesk, tak jsem ho roztrhala. Byl páteční s programem. Hurá to bude máma zuřit! Furt nešli. Šla sem se podívat dopředu. Ve dveřích bejvaj pamlsky co dostávám za čekání. Nebyly tam, ale byla tam náká umělá flaška. Co kdyby to byla kofola! Napadlo mě.

Dalo to teda práci, než sem tu flašku vytáhla. Pěkně sem zubama vorejpala kaslík. „Super! Bude zuřit i táta“. Potěšilo mě jak sem dobrá. Furt nešli, tak sem se do flašky podívala. Zátka nešla ukousnout, tak sem musela do flašky udělat díru. Fuj to byl smrad! Z flašky začala téct šíleně smradlavá voda. Hnus! Měla sem strach, že mi to nateče do pelechu, tak sem to zastrčila

pod pedály. Furt to teklo a smrad byl čím dál horší. Pak přišli. Táta začal řvát na mámu, že sem rozlila dva litry slivovice a že máme potopu v autě. Máma se bála že sem ten hnus pila a že umřu. Cvok! Takovej humus bych nikdy nepozřela! Furt mi s Alčou čuchaly k čumáku. Táta řval. Strejda se snažil uklidnit situaci a pořád vopakoval, že kdybych to vypila, tak už sem mrtvá. Jeli sme v tom smrdutým autě domu. Táta křičel na mámu až do Prahy. Vyčet jí i hladomor v Africe, druhou světovou válku a zemětřesení v Arménii. Ted' sem už litovala i já. Smrad se totiž nedal vydržet a táta eště furt větral, prej aby sme nevybouchli. Byla mi zima. Bufa nepustil, poněvač i v něm byla nateklá ta slivovice. Mámě se zvedal žaludek a dostala migrenu. Alča tátu uklidňovala a mě furt ošahávala jestli žiju. Zdála sem se jí dost studená, ale to bylo tou zimou. Máma drbala. Táta začal mluvit až ráno. Potřeboval pomoct rozebrat auto, vyndat koberce a vyprat je. Slivka byla nateklá úplně všude. Ted' nám smrdí i koupelna. Máče se tam ty koberce. Auto ač vymytý, bude prej smrdět eště dlouho. No co, já to nák přežiju, ale voni už mě v autě samotnou nenechaj!!!

Soutěž

Vážení prasopřátelé!

Pokud jste dočetli až sem, prosím udělte také něco pro nás, kteří jsme se na tvorbě a distribuci dalšího čísla zásuvky podíleli. Dejte nám zpětnou vazbu.

Jak? Napište nám na mail

2132013@gmail.com, uveďte Vaše jméno a

článek, který se vám nejvíce líbil, a také co

byste si přáli v zásuvce například přečíst

příště. Dáte nám tím vědět, že naše práce

nebyla zbytečná, že Zásuvka neskončila

někde v propadlišti emailu neotevřená a

nečtená. Bude to pro nás podnět, že má

cenu tvořit další díly, že Vás to baví číst.

Bude to pro nás odměna za naši snahu.

A navíc! Zároveň se tím zařadíte do soutěže

o plyšové prasátko. Výherce vybere

prasátko Matilda! Video s vybráním

výherce bude uveřejněno na FB CKMPCHVD

v červnu. Zúčastnit se může každý, kdo

Zásuvku přečetl, nemusí být tedy naším

členem.

prasátka z nově vznikajícího prasečího útulku [Azyl Štětinka](#)
(který zakládají naši členové)

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2023 (v korunách)		
<u>text</u>	<u>výdaje</u>	<u>příjmy</u>
Zůstatky z 2022		520227
Osobní náklady- mzdy Odměna za činnost ve spolku za rok 2022 - dle usnesení výroční členské schůze ze dne 13.6.2020 (zapláceno 222 členských příspěvků x 200,- Kč	44400	
Zákonné odvody, daně		
Nájemné		
Režie -spotřeba energie, vodné stočné a ostatní		
Ostatní služby		
Ostatní režie		
Odpisy		
Bankovní poplatky		
Poplatky za telefon	88825	76895
poštovné CP/přepravnéPPL	33195	22835
Vybrané členské příspěvky		112230
Přijaté dary na útlukáře celkem včetně darů pro SK Jakubov vybraných v rámci aukcí KAMÍNKY NEJEN PRO ZOO leden a prosinec 2023.. 50.777,-Použito zápočtem na úhradu faktur za krmivo 422023 z 5.2.2023 20.037,- a 4612023 z 31.12.2023 30.640,-		165593
kancelářský papír, obálky, desky, papír pro tisk potvrzení o registraci prasátka - kartičky	4761	
Propagace / výroba reklamního oblečení/doména www.prasatkovdomacnosti.cz	16684	
Zboží krmivo, knížky, pamlsky, pamlsky s chondroprotektivy, kleště, lanka	668505	742731
Vybavení pro veterinární akce rukavice, rudl pro moravský tým, ubrousky na čištění uší, brýle, bruska, brusné stopky, karabiny na síť, kniha potbellied pig veterinary medicine	12076	
Příspěvky na PH (jízdy MIMO veterinární akce) M.Katzerová 9.290km-6.141,-Kč/ Š.Kučerová 200km-500Kč/A.Klimová 1.050km-3.000,-Kč/S.Andrzejczak 450km-2.000,-Kč	11641	
Ostatní: Ing. Štěpánka Kučerová dálniční známka	1500	
Akce Sedmihorky 2023	60856	56670
natáčení Hubert	11000	18000
Vánoce 2023	3169	
Přesun prasátek ze Sv. Trojice (3.8.23 doprava Borovka - Vilík a Esmeralda) 6.500,- panely ohradové - Dafné a Pepsina 56120/půjčovně dodávky ložná plocha 5m a PH doprava texas bloky Březůvky-Kladno 7.800/nákup Kamir el. Sítě a dvířka 5.070/ brigádník 4x nakládká a vykládká Dafne a Pepsina 4.000/příspěvek na PH Praha-Sv. Trojice a zpět Andrzejczak 2.000/ občerstvení při cestě pro texas panely 1118/ přeprava dafne a pepsina - doprava Borovka 10852/ materiál k texas boxům montáž 470	93930	
Schůze VV / Brigády: občerstvení 20.5.2023 1718	1718	
Nákup látek na výrobu prasátek na prodej	1766	
Sláma, šrot , seno, ovoce, granule ostatní A2 pro Štěpánka Kučerová, zachráněná prasátka	24494	
Veterinární péče zachráněná prasátka	59617	
Dovoz zboží na Slovensko DZ 890/PH 10476/občerstvení cesty 1777/voda ostřikovače 237/ půjčovně auto 5080/306 DZ	18765	
Akce odběry krve v rámci vet. akcí 2023/2024 požizení odběrového materiálu a boxu na přepravu vzorků	2575	
Rohože pro Štěpánka Kučerová útulek Sv. Trojice	4357	
celkem:	1163834	1715181
převod do roku 2024		551347
Krmivo, roboran, pamlsky, chondropamlsky vydané v roce 2023 pro sponzorovaná prasátka v pořizovacích cenách		135477
Pohledávky k 31.12.2023 - Nedoplatky členů za zboží		10340
Zásoby - zboží na skladě k 31.12.2023 v pořizovacích cenách		56967
Závazky k 31.12.2023		0

Časopis ZÁSUVKA vydává Český klub majitelů prasátek chovaných v domácnosti,z.s.

www.prasatkovdomacnosti.cz

pro časopis byly použity obrázky volně dostupné na internetu a

od AI

příspěvky,připomínky,příběhy,zkušenosti,náměty a fotografie zasílejte na email:

prasatkovdomacnosti@seznam.cz s označením „pro časopis“

těšíme se, Vaše redakce

